

[Undervisningsministeren.]

at det var en virkelig elastisk ramme, vi her havde fået skabt. Jeg benytter kun lejligheden til at bekræfte det; det var også noget af det, vi var enige om i udvalget, at loven skal være en ramme for en udvikling i de kommende år. Jeg var også glad for hr. Edv. Jensens bemærkning om, at højere forberedelseseksamen ikke uden videre skal sammenlignes med studentereksamen. Hr. Helveg Petersen og hr. Sigsgaard var inde på det samme. Vi har nu her virkelig chancen for at skabe en ny adgangsvej, en anden adgangsvej, og så må det være vældig vigtigt, at vi ikke blot benytter den til at lave en kopi. Lige så gode som traditioner er, lige så vigtigt er det at benytte chancen, når vi ikke har en tradition, der kan hæmme en lille smule. Vi må føle et stærkt ansvar for, at vi her virkelig griber chancen til at skaffe en ny adgangsvej, ikke en ringere adgangsvej, men en anden adgangsvej, for delvis andre mennesker med delvis andre forudsætninger, sådan at de får en mulighed for at få den højere uddannelse, de gerne vil have.

Hr. Helveg Petersen var inde på, at der snart måtte komme bestemmelser om, at læreruddannelsen uden videre kunne give adgang til universiteterne. Jeg vil gerne sige, at jeg er for så vidt enig — ja, ikke for så vidt, jeg er enig i dette grundsynspunkt, men som jeg også har sagt nogle gange i udvalget, og det har udvalget jo også respekteret, er det nødvendigt at afvente det arbejde, der nu er i gang i planlægningsrådet. Og jeg ved, at når hr. Helveg Petersen — det ved jeg for resten ikke, for rådets møder er jo ikke offentlige — men jeg tror at vide, at når hr. Helveg Petersen her siger, at læreruddannelsen uden videre skal give adgang til universiteterne, så er jeg ikke sikker på, at det er et af de synspunkter, han løber i mål med i rådet, ikke med tilslutning fra alle sider i hvert tilfælde. Men jeg ved også, at han vil arbejde stærkt med det; jeg har indtryk af, at man er ret langt fremme på mange punkter, og det skal altså ikke mangle på min positive stillingtagen, når jeg får noget at tage stilling til, men jeg synes nok, man samtidig må sige, at somme tider vil det jo være en omvej. En hel del af dem, der tager læreruddannelse, har jo

studentereksamen, i fremtiden vil en hel del få HF, vi er midt i drøftelserne om, hvordan HF skal give adgang til videreuddannelse, og derfor vil det jo i vældig mange tilfælde betyde en omvej, hvis vi uden videre siger, at læreruddannelsen, der for mig ligger en etage over studentereksamensniveauet, er adgangsvej til universitetet. Men at det selvfølgelig ikke må være sådan, at der er spærret for den, der har lærereksamen, er jeg ikke uenig i.

Hr. Helveg Petersen nævnte, at han ikke rigtig kunne se, hvordan vi kunne få afskaffet undervisningsafgiften helt; andre ordførere var også inde på spørgsmålet, dog mere ud fra ønsket, som jeg også har, om, at vi får den afskaffet helt. Jeg tror nu nok, det skal lykkes, men det er jo ikke ved denne lovgivning, dette skal ordnes — det er vi jo enige om. Vi har flere steder i undervisningsministeriet uddannelsesinstitutioner, der er private, selvejende, og hvor der sidder bestyrelser, der repræsenterer de private kredse, der har stået bagved tidligere — jeg kan nævne handelshøjskolen for at tage et eksempel — og hvor man alligevel har fundet frem til en sådan tilskudsform, at eleverne er fri for afgift. Det er meget svært at forklare unge mennesker, at hvis de vil være lærerstuderende i Skårup, er det gratis, men hvis de vil være det i Odense, så koster det noget; nogle private seminarier har en særlig tradition og baggrund, dér er det lettere at forklare eleverne det; andre har jo, skal vi sige nærmest en kommunal baggrund, men går ind under privatseminarieloven, og dér er det sværere at forklare eleverne det. Men som sagt, det er jo ikke her, vi skal afgøre spørgsmålet, det må vi tage op, når vi skal behandle et lovforslag herom næste år eller næste år igen.

Hr. Sigsgaard var inde på noget, som vi også er enige om i udvalget, at den opdeling, vi har foretaget af fagene, kræver et meget nært samarbejde mellem den faglige og den metodiske undervisning. Det vil jeg gerne sætte en streg under. Jeg er enig i, at lovens succes står og falder med, at et sådant samarbejde lykkes — ellers kan vi nemlig ikke lave den opdeling, vi har lavet.

Hr. Sigsgaard var også, og det var hr. Lembourn specielt, inde på spørgsmålet om de musiske fag og spørgsmålet om dramatiseringen af stoffet. Jeg skal gerne her give